

Пърличамъ *гл. дл.* = приличамъ: На порта трона младъ пѣт-никъ, Та на на Тодоръ пѣрлича, У назе пита за конакъ. *М. 134.* И той ъ отъ нашите брате. Спр. Пѣрлича на насъ (*нашею поля ягода*). *Кп. 51.* Пѣрлича му, като на тиква обръчъ. *Кп. 119.*

Пѣстрина *с. ж.* пестрота, разнообразіе: Земя-та почна да по-зеленява, и поляни-тъ да ся украсяватъ съ пѣстрина-та на цвѣтата. *Р. А. 125.* Не можъ да вы искажъ пѣстрина-тъ на размышленіята си, ко-гато най-напрѣдъ ги видѣхъ. *Р. С. 45.*

Пѣстрица *с. ж.* *эпитетъ* къ стомна: Я ми дай, Радке, удница, Съсъ твойта стомна пѣстрица. *Бонч. 131. ср.* пѣстра стомна.

Пѣстрѣва *с. ж.* *форель*: А риба позната въ България ъ: най-първо пѣстрѣва, коя живѣе въ чисти горски каменити потоцы и рѣкы. Та ъ най-вкусная риба отъ колко ся нахождатъ въ сладки воды, и е пѣстра на капцици червени, жълты и черны. Та нѣма кости отсвѣтъ грибнака. *Пк. 40.*

Пѣстриж *гл. дл.* пестрю, украшаю: Хиляды самораслы цвѣтъ пѣстрижъ зелената постелька отъ които пещерата бѣше обиколена. *Т. 5.* А шивове ся шийтъ и пѣстрижъ съ разнокраснѣ копринѣ и злато. *Пк. 87.*

Пѣстрѣъ Пѣстра (Пѣстрѣ) *пр.* пестрый: Чи жина му ка-макъ станала, И дечица пѣстри змейчина. *М. 92.* Пѣстра зѣмъ усор-лица. *Д. 50, 4.* Та си го стори (Господъ) направи На сиво пѣстро пи-ленце. *М. 51.* Люба носи обядъ Стояну, дѣ Стоянъ оранъ орѣше съ пѣстры бѣлы волове. *Ч. 27.* Да ти кѣлва, да ти кѣлва Твои пѣстри очи Пѣстри испрѣснали. *Д. Д. 1876 р. 148.* Око-то потѣпваше въ разцвѣ-тълъ пѣстрѣ полянѣ. *Р. 24.* Пѣстри стовни зе на рѣцѣ Че отиде на чюшма-та. *Д. 40, 43—44.* Тѣкала ли си, Тѣкы дарове, Пѣстры мѣ-салы? *Пк. 8.* Растеніето простира зеленѣтъ си листове и сыпи бла-говонныя си цвѣтъ на хиляды пѣстры шарове. *Т. 152.* Пѣстри дисаги. *З. 355.* Павѣнка пѣстра Гъркіня. *Д. 65, 85.*

Пѣси *пр.* собачій: Пѣси сине! *Ч. 217. ср.* песни.

Пѣсъ *с. м.* песь, собака: Пѣсоветѣ гоняхъ единъ глганъ много едъръ. *Т. 375. ср.* псе.

Пѣхнѣ *гл. св.* **Пѣхамъ** *гл. дл. 1)* суну, сую: Той като мѣмъ-слилъ за умрѣла, пѣхвалъ мѣ въ единъ човалъ, та мѣ замѣкналъ на гърба си. *Х. II, 153.* Влѣкътъ са молилъ на жерава и заплава мѣ обръчалъ ако пѣхне главѣ-тъ си въ уста-та мѣ да извади кость-тъ отъ гърло-то мѣ. *Сб. 92.* Настави Романа да си пѣхне рѣжѣ-тъ въ Българско. (*Подалъ блатой совѣтъ Р. запусити лапу въ Б.*). *Р. 8.* Рѣжѣ-та (отрѣзана отъ трупѣтъ) са пѣхна пакъ въ дисагитѣ. *Зк. 149.* 2) продѣну, продѣваю: Да остани изъ между жабѣ и процѣна между